

LIBERTATEA

ABONAMENTUL: „Libertatea”, „Foia Interesantă” și „Plugarul Luminat” — 100 Lei pe an, 50 Lei pe 1/2 an, 25 Lei pe 1/4 de an.

Pentru țărani: proști, învățători, mici meseriași și mici negustori: 60 Lei pe an, 30 Lei pe 1/2 an, 15 Lei pe 1/4 de an.

Pentru Iugoslavia și Cehoslovacia 120 Lei pe an. — Pentru America 150 Lei (abla 75 cenți) pe an, trimiși prin cec de bancă folii la Orăștie

Redacția în Orăștie (Trans.) | Foile pentru peșter. | Director: Pr. IOAN MOȚA | Apare în fiecare Joi | Administrația în Orăștie (Trans.)

Pe aiurea și pe la noi.

America a înscris în lege „numerus clausus” pentru străinii de pe globul, — în scop de a-și apăra primul traiu al cetățenilor săi, al fiilor neamului său! Și pe Englezi li alungă de la ea, dacă vin mai mulți decât în-găduie ea! — iar noi? —

Nebunia mergerii la America, azi o boală a tuturor țărilor în Europa. Chiar și în Anglia, lumea multă se dorește — la America!.. Lumea din țările unde măturile nu mai sunt așa căutate de alte state, cum erau înainte de răzoiu. Și nu-s căutate pentru marea deosebire de preț între bani. Noi nu mai putem cumpăra mărfuri engleze, nici franceze chiar, că ne în prea scumpe. Și așa fabricile engleze își încetinesc lucrul, ori îl privesc de tot, până pot desface ce nu gata... Așa apoi, orașele lor se umplu de muncitori fără lucru. Și ceia o iau razna, roiori-roiori, spre America, — în nădejde că acolo vor da de mai bine...

America s'a spărlat și ea în năvală de guri flămânde în buzunare goale spre ea. De aceea a adus o lege care e — „numerus clausus” (număr țărmarit) — toate țările de pe glob! Ea nu mai primesc decât un număr restrâns de oameni din fiecare țară: Din țara mare, un număr mai mare, din țara mică, un număr mai mic! Casa mea nu e an fără fund pentru toți vagabonzii umili, cari să iee pâinea din gura cetățenilor mei, înștiințându-se că crează și mai ieftin, decât să stee fără lucru! Căci prin asta strică preurile muncii, trezesc nemulțumirea lucrătorilor mei, tulburările și năzazurile sunt gata!

Adecă — „numerus clausus” pentru streinii!

Parcă aud pe studenții noștri, cerând, pentru tocmai aceleași cuvinte, să se pună sâta de oprire străinilor la Universități: „Universitatea e fabrica, ce dă învățării slujbașii (muncitorii cu capul, și știința) țării noastre.

„Acele câmpuri de luptă (și de răzoi și de pază a binelui țării), le vor fi năpădite prea tare de streinii noi, fiii adevărați ai țării și ai neamului, vom fi strimțorași și nimiclii ori imbulzala lor!.. Cerem părare față de acest viitor pri-nejdruit!” — zic tinerii.

Guvernul Americii a adus legea de numerus clausus pentru muncitorii palmași și meseriași streinii, apăându și pe muncitorii săi! La noi, înțelepții neamului aruncă li temniță pe tinerii noștri pentru-că cer și ei scut pe țărămurile muncii lor cu știința!

Dar ne întorcem de unde por-

nirăm cu vorba: Fiecare țară poate trimite numai un anumit număr de oameni în America. Tot ce merge mai mult, — nu se primește!

Din Anglia au mers la America în anul de față atâta inși, câți a arătat America, că poate primi. Luna trecută însă, au sosit la țărării Americii încă 2000 de supuși englezi, bătând la poarta ei pentru intrare, Și li ce li-s'a răspuns:

— „Numărul vostru s'a umplut! Nu mai primim nici pe unul! Cu aceleași vapoare, care v'am adus, vă trimitem înapoi!”

Și vin frumos înapoi și tac. Și doar sunt... Englezi, nu coada neamurilor! Și lumea nu zblară că America e „tirană”. Nici „Liga Drepturilor Omului” nu strigă că America calcă în picioare „libertatea omului de a se duce unde vrea pe glob!”

Dar când noi spunem: Nu mai dați drumul la atâta potop de lifte streine, asupra scumpei noastre țări, că ne mănâncă de vii!.. — îndată se ridică „Liga Drepturilor Omului” în frunte cu Mille și Costaforu și Rosenthal și Stinkstein, ajutați și de câțiva guri-cască dintre ai noștri, — și umplu Europa cu țipetele lor, că în „sălbateca Walahe”, sunt „prigonii” streinii, în deosebi minunații fii ai lui Izrael..

Vedeți și gândiți, dragi cetitori, ce ne poruncește nouă America, prin Wilsonii și Șloimsohnii ei: Să dăm cea mai largă libertate ori-cui, de ori-unde și cu ori-ce gând ar veni la noi, că de aceea e om, să-și poată căuta traiul unde vrea în lume!..

Dar — la ei acasă, Wilson și urmașii săi, nu mai așa nu fac!..

Noi să ne înțelegem rostul așa cum ei și-l înțeleg pe al lor: să ne lubim țara și s'o ferim de năvala streină, așa cum ei și-o iubesc și și-o feresc pe a lor!

Numai atunci vom fi la locul nostru, — cum sunt ei la al lor!

Nu ne spuneți nimic nou!

Ci-că Sașii și Ungurii trebuie să țină cât mai tare la olăită.

O foaie ungurească din Cluj spune, că față cu năzuințele Românilor de a se face ei stăpâni pe toate în țara asta (ca și cum acest lucru ar fi o nedreptate, și nu ceva firesc), — soarta silește pe Ungurii și Sașii să țină cât mai strâns la olăită. Dragostea împrumutată între germanii și ungurii, e azi fapt viu! (Parcă n'ar fi de mult!)

Ci că primejdia nu le vine dela poporul român (nu, că pe asta voi și azi îl cred-ți oate de tuns și vacă blând de mulți), ci le vine

dela bărbații politici, „cari, orbiți de lumina marel unități naționale, nu mai văd interesele (trebuințele) de viață ale celorlalte neamuri...” „Fiecare zi își are grozăvia ei...” strigă gazeta maghiară, văzând o grozăvie în aceea, că se ridică colo și colo noi așezăminte de cultură și economice românești, că întreprinderi uriașe economice cari erau curat maghiare și jidovești, sunt silite a face loc la conducerea lor și la câștigul pe care-l dau, și Românilor! Astea-s „grozăvii.” — Și împotriva acestor „grozăvii” sunt chemate toate neamurile neromâne, să-și deie mâna și să se apere, să cerce a se ținea ele pe sine tot în starea în care eram sub Unguri: ele în-cer, noi în iad..

Nu-s proști acești compatrioți!

Părerile foilor

asupra celor petrecute în jurul „Congresului Presei” dela Cluj.

După-ce încheiasem numărul trecut al foii și văzusem numai un ziar din Cluj, „Infrățirea”, ne-au sosit și celelalte foii din Cluj și din alte părți, și am cunoscut părerile tuturor. Aceste părerii se împart în două: Toate foile jidovești și jidovite sunt cătrănite foc pe studenți; asemenea sunt împotriva lor foile de partid, care cred că azi-mâne stăpânii lor pot ajunge la cârma țării și pe atunci să fie „bine” cu jupunii, fiindcă jupunii au pungile cele mari cu bani, — ba și pân'a-tunci e bine să fii „bine” cu ei, că nu știi când îți pot fi — de folos.

Sunt, ce e drept, și unele foii de partid, cari dau naibii toate poruncile de „ține-ți-gura” și spun că — nu studenții, ci codrul de foii jidovești și jidovite sunt de vină! Ele, prin purtarea lor nepatriotică și vădit dușmană țării și neamului nostru, scot din răbdare lumea și tinerimea e totdeauna printre cei din-tâi care izbucnește împotriva stărilor păgubitoare pentru neam și țară.

Din capul locului pe partea tinerimei au pășit și și-au arătat deschis părerea, foile cu adevărat ne a-tă-rnătoare, cari n'au palma pe gură din partea stăpânilor lor, cari stăpâni și ei au palma pe gură din partea Evreilor.

Iată cari foii de ce părerii au fost asupra demonstrațiilor dela Cluj:

Din cele din Cluj, ciuci au fost din capul locului cu totul pe partea tinerimei, și anume:

„Ideea Națională”, cu directorul ei dl Em. D. Vasiliu, a scos număr special (anume, în afară de șir) îndată după cele întâmplate, și arată că acest „Congres” era să fie o

umilire a neamului nostru românesc în fata neamurilor străine din țară, — căci fusese pregătit de jupânii dela București, cari sunt tari și mari în societățile gazetărești de acolo, așa fel, că venind la Cluj, să se întărească încă, ei streinii, prin luarea în brațe a gazetărilor unguri și jidani, — și să aducă hotărâri în numele tuturor foilor din țară, așa cum sufletelor românești dela adevăratele foii românești, nu putea să le placă. Ca dovadă „Ideea Națională” arată, că veniseră dela București, ca „soli ai presei” (ai gazetăriei) „române” de acolo: 40 de Jidani și abia vre-o 20 de Români.

Iar aici aveau să se întâlnească cu o armată de gazetari de-ai streinilor, între cari numărul jidanilor era și mai mare. Iși poate ori-cine închipul ce fel de „Congres al presei „române” era să fie acesta.

În fața acestei arătări, un număr de 18 redactorii din Cluj, români neinduplecași, s'au adunat în redacția foii „Lumea și Țara” și „Cosinzeana” a dlui Dr. Sebastian Bornemisa, și acolo au chibzuit ce e de făcut? Și s'au înțeles a-și arăta nemulțumirea cu felul cum a fost pregătit tot „Congresul”, la care nu erau poștiți toți gazetarii, ci numai „delegații” (solii) numiți de societățile lor, — numiri prin cari erau trimiși din cuibarul din București 40 de Jidani și numai 20 de Români!..

E interesant și îmbucurător, că între cei 18 redactorii întruniți la sfatul inimilor românești neinduplecate în fața vrășmașului, erau redactorii dela toate foile românești din Cluj, dela: „Țara Noastră”, „Cosinzeana”, „Lumea și Țara”, „Ideea Națională”, „Clujul”, „Gazeta Voluntarilor”, „Gazeta Poporului”, „Cultura Poporului”, — apoi dintre redactorii „Patriei” unii, dintre ai „Infrățirii” trei, — așa-dar și din redacțiile cari erau de altă părere, încă s'au desfăcut unii și au fost împotriva acestui congres ticluit pentru a scoate la iveală cum și în gazetărie, ne dictează jidanii și jidoviții. — Aceste date le scoatem din „Ideea Națională.”

„Țara Noastră”, revista dlui Goga, prin peana redactorului ei d. Al. Hodoș, a scris foarte hotărâtă împotriva acestui „Congres”, ce numai românesc nu era să fie și dă toată dreptatea studenților și publicului care a demonstrat la Teatrul Național așa cum a demonstrat.

„Lumea și Țara” a dlui Dr. Seb. Bornemisa, cu totul de-o părere cu „Ideea Națională”, pentru studențime și contra țesăturilor jidovești. Ea spune: „Dacă studențimea nu ar fi zădărnicit ține-rea acestui „Congres”, apoi ei negreșit că ar fi fost un nou prilej de-a umili neamului român-

